

at der vilde kunne komme noget Tilfælde, hvor man misbruger den Myndighed, der her gives.

Desværre har det vist sig, at disse Forsikringer om Uskyldigheden af § 8 ikke har slaaet til. Der er kommet Tilfælde, hvor man maa indrømme, at der er begaaet Misgreb, begaaet Uretfærdighed imod den vedkommende Lærer, og det er det, jeg synes, vi skulde se at forhindre i Fremtiden. Hvor mange Afskedigelser der er forekommet ifølge § 8, ved jeg ikke nøjagtigt. Jeg vil antage omtrent 30, og af disse er sikkert de fleste fuldt ud berettigede, for det er en naturlig Ret for Befolkningen at have i sin Magt at kunne fjerne en uduelig eller forsømmelig Lærer, en Lærer, der ikke fortjener at sidde i sit Embede. Han kan i Løbet af en Menneskealder udrette overordentlig megen Skade, kan demoralisere en Egn, Befolkning, medens paa den anden Side en god og fortrinlig Lærer kan øve en heldbringende Indflydelse ikke alene paa de Børn, han underviser, men paa hele Befolkningen i den Egn, i hvilken han virker. Der er fra Dansk Lærerforenings Bestyrelse sendt en Redegørelse til Rigsdagen, der omhandler 4 Tilfælde af Afskedigelser, som Dansk Lærerforenings Bestyrelse har haft Lejlighed til grundigt at undersøge, og om hvilken den samme Bestyrelse udtaler, at efter dens Formening er Afskedigelserne uretfærdige og uberettigede. Jeg skal i Korthed nævne disse 4 Tilfælde. Jeg behøver sikkert ikke at gaa nøje ind paa Enkelthederne deri, fordi de er vel bekendte for Tingets Medlemmer og ogsaa har været stærkt omtalte i Dagspressen.

Det første Tilfælde, jeg vil nævne, angaar en Frøken Petersen i Randlev. Hun skildres fra alle Sider som en flink og dygtig Lærerinde, og de Vidnesbyrd, hun har faaet gennem en Aarrække, er af den fortrinligste Slags, saa at hendes Skoles Standpunkt skiidres som sikkert en af de bedste Skoler, vi har her i Landet. Men hun havde det for hende meget kedelige Uheld at arbejde sammen med en Førstelærer, der var en meget uduelig og forsømmelig Mand, og som ikke passede sin Skole. Børnene begyndte ikke til de bestemte Tider om Morgenen og havde lange Frikvarterer i Dagens Løb. Han under-

viste de større Børn, og i de lange Frikvarterer løb de saa støjende omkring paa Legepladsen og lige udenfor Vinduerne til det Lokale, hvor Lærerinden underviste de mindre Børn. De løb med deres jernbeslaaede Træsko paa Stenbroen udenfor Vinduerne og raabte ind til hende, ja, det gik saa vidt, at de besudlede de mindre Børns Drikkebægre. Det er ret naturligt, at en saa nidkær Lærerinde som hun ikke vilde finde sig i dette, og hun klagede derfor, først mundtligt og senere, efter Opfordring af Skolekommissionens Formand, skriftligt til Skolekommissionen. Skolekommissionen holdt saa Møde om Sagen og behandlede Spørgsmaalet om Førstelærerens Afskedigelse. Under Mødet var der imidlertid en Stemme i Forsamlingen, der sagde: Skal vi ikke afskedige dem begge to, skal Lærerinden ikke følge med? Og paa dette Tilraab vedtog saa Forsamlingen uden videre Drøftelse, at man godt kunde afskedige dem begge to. Nu er det saaledes, at naar Sogneraad og Skolekommission klager, skal de ikke begrunde deres Klager, de fremsætter dem blot. Vi har set, at naar Ministeriet har krævet, at de skulde motivere deres Klagemaal, har de svaret: „Det vil vi ikke. Naar vi blot opfylder de Formalia, som er foreskrevne i Lovens § 8, kan der ikke forlanges mere af os“. Man havde bl. a. sagt om denne Lærerinde, at hun var nervøs; men Lærerinden udtalte, at hun ikke selv vidste af, at hun var nervøs. Man sagde da til hende: Du kan da nok begribe, at du er nervøs; naar du ikke kan taale, at de store Børn løber og støjer udenfor Vinduerne og raaber ind til dig og forstyrrer dig, maa du være nervøs. Jeg nævner dette, for at man kan se, med hvor ringe Begrundelse saadanne Klagemaal fremsættes. Det endte med, at man vedtog Afskedigelsen. Nu har jeg imidlertid i den sidste Tid i Dagspressen set en Meddelelse om, at Formanden i Skolekommissionen, Præsten, som tidligere havde stemt for Afskedigelsen, nu har indtaget det Standpunkt at sige: Stemmer ikke, og man har da ikke kunnet faa det Flertal, der er nødvendigt for at foretage Afskedigelsen. Denne Sag falder altsaa hermed bort, hvilket vistnok maa betragtes som meget heldigt.

Jeg skal saa lige nævne den bekendte